

Arrest

nr. 264 209 van 24 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 2000. U behoort tot de Arabische etnische groep Rizeigat. U heeft uw hele leven in de stad Kabkabiya doorgebracht, in de deelstaat Noord-Darfur, in Soedan. U bent enig kind. U bent nooit naar school gegaan en u heeft enkel Koranschool gevolgd. U heeft nooit gewerkt. U bent niet gehuwd en u heeft geen kinderen. Uw vader maakt reeds sinds de start van de oorlog in Darfur – rond het jaar 2003 – deel uit van de janjaweed [etnische milities gesteund door de voormalige Soedanese overheid]. Uw moeder stierf een natuurlijke dood wanneer u ongeveer zeven à acht jaar was. U woonde samen met uw vader en twee andere families, waaronder twee neven, in een huis.

In de maand mei van het jaar 2014 probeerden leden van de janjaweed, waaronder de janjaweed-leider Musa Hilal, u eveneens te rekruteren voor deze militie. Uw vader stemde toe uit angst, maar de volgende dag vertrok u samen met uw oom – die in Libië woonde – naar Libië. U verbleef er ongeveer drie jaar. Tijdens uw verblijf in Libië, stierf uw vader in Soedan. In de maand maart van het jaar 2017 vertrok u naar Italië. Daarna reisde u via Frankrijk, naar Duitsland. U vroeg in Italië, Frankrijk en Duitsland internationale bescherming, maar u kreeg nooit een beslissing. Op 24 januari 2019 vroeg u internationale bescherming in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde te behoren tot de etnie Rizeigat - een Arabische etnie afkomstig uit Darfur -, en tot aan uw vertrek uit Soedan in Darfur te hebben verbleven, meer bepaald in de stad Kabkabiya, in de deelstaat Noord-Darfur.

Wat betreft de situatie van leden van de Arabische gemeenschappen uit de regio Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus “Soedan: Situatie van leden van de Arabische gemeenschappen uit Darfur” van 18 december 2015**; **COI Focus “Soedan: Veiligheidssituatie Darfur” van 20 februari 2020 (update)** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_veiligheidssituatie_darfoer_20200220.pdf; **COIF “Soedan: Veiligheidssituatie in Darfoer” van 28 januari 2021** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_veiligheidssituatie_darfoer_20210128.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat er sprake is van een conflict tussen de Soedanese regering en rebellengroepen in de regio van Darfur. De situatie in Darfur is echter complex, en niet louter te herleiden tot een conflict tussen Afrikaanse rebellen versus Arabische, door de regering gesteunde en gecoördineerde, milities. De Arabische gemeenschappen maken al eeuwen deel uit van het sociaal weefsel in Darfur. Veel Darfuri-Arabieren nemen een neutrale positie in het conflict in. Voorts blijkt dat er eveneens tribale conflicten plaatsvinden, zowel tussen de Arabische gemeenschappen onderling als tussen Arabische en niet-Arabische gemeenschappen. Sommige Arabische strijders keren zich tegen de centrale regering of hebben zich zelfs aangesloten bij de rebellen uit misnoegdheid over het beleid en de acties van de centrale regering. In het algemeen kan worden besloten dat wanneer de Soedanese overheid een individu verdenkt van sympathie voor of deelname met de Darfuri-rebellengroeperingen, deze persoon in Darfur, Khartoem en de rest van Soedan vervolging riskeert. Uit de informatie blijkt echter niet dat (bepaalde) Darfuri-Arabieren risico lopen op vervolging door de overheid louter omwille van hun herkomst uit Darfur. Er blijkt evenmin dat Arabieren uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging. Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit Arabier uit Darfur te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Hoewel uw Darfurese Arabische etnie op zich niet betwist wordt door het CGVS, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u afkomstig zou zijn uit de stad Kabkabiya, in Noord-Darfur, en dit om onderstaande redenen.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn **volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Ten eerste, dient opgemerkt, dat u in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk en Duitsland, heeft verklaard dat u **de Libische nationaliteit** heeft (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). In Frankrijk heeft u een verzoek ingediend op 18 december 2017 (zie eurodac hit, in het administratieve dossier, blauwe map), maar Frankrijk besliste dat u naar Italië diende terug te keren in het kader van de Dublin-procedure. Nadien, heeft u een verzoek ingediend in Duitsland, op 11 juli 2018, opnieuw onder de Libische nationaliteit. Ook Duitsland besliste u in het kader van de Dublin-verordening terug te sturen naar Italië. U reisde daarop terug naar Frankrijk en vroeg er een tweede maal bescherming aan, op 28 december 2018. Uw aanvraag werd echter niet verder behandeld. Uiteindelijk reisde u naar België en vroeg u internationale bescherming op 24 januari 2019, deze keer onder de **Soedanese nationaliteit**. **Dat u opeens, na jaren door Europa te hebben gereisd en in verschillende Europese lidstaten bescherming te hebben aangevraagd onder de Libische nationaliteit, in België onder de Soedanese nationaliteit bescherming vraagt, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende nationaliteit en herkomst.** Indien u werkelijk de Soedanese nationaliteit zou bezitten, kan absoluut niet worden ingezien om welke redenen u dit niet onmiddellijk zou verklaren wanneer u een verzoek tot internationale bescherming indient in een Europese lidstaat. Immers, er kan worden verwacht dat u bij aankomst in Europa meteen duidelijk en eerlijk bent over uw nationaliteit en vervolgingsfeiten. **Het feit dat u verschillende asielinstanties in de Europese Unie, waaronder de Belgische asielinstanties, moedwillig tracht te misleiden betreffende uw nationaliteit, doet dan ook danig afbreuk aan uw werkelijke nood aan bescherming, en zodoende kan niet worden aangenomen dat u een daadwerkelijke vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar uw land van herkomst – hetzij Libië, hetzij Soedan.** Aan het einde van het persoonlijk onderhoud op 19 maart 2021, werd u geconfronteerd met uw misleidende verklaringen. Zo werd u gevraagd om welke redenen u in Frankrijk en Duitsland verklaarde dat u de Libische nationaliteit heeft, en u antwoordde – weinig ernstig – dat u bang was om naar Soedan te worden gedeporteerd (zie notities CGVS, p.29). Deze verklaring snijden echter absoluut geen hout. Dat u als Soedanees, die problemen heeft ondervonden in Soedan, zou verklaren dat u Libiër bent om niet naar Soedan te worden teruggestuurd, is danig weinig logisch. U diende immers **een verzoek tot internationale bescherming** in, met het oog op het uitzetten van de problemen die u had in uw **land van herkomst** en uw mogelijke problemen bij terugkeer naar dit land van herkomst. Dat u in het kader van deze procedure gewoonweg een ander land van herkomst zou opgeven, omdat u bang zou zijn naar uw werkelijke land van herkomst te worden teruggestuurd, is absoluut niet geloofwaardig. Bovenstaande verklaringen uwentwege doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit Darfur en uw Soedanese nationaliteit. U legt in casu ook –geen enkel document neer die uw nationaliteit en herkomst enigszins kunnen bewijzen (zie notities CGVS, p.6 en p.15).

Bovendien, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Darfur, in Soedan. U stelde uw hele leven in de stad Kabkabiya te hebben gewoond (zie notities CGVS, p.4), tot uw vertrek naar Libië in het jaar 2014, vermoedelijk in de maand mei (zie notities CGVS, p.5). In de stad Kabkabiya, zou een etnische janjaweed-militie getracht hebben u onder dwang te rekruteren (zie notities CGVS, p.11, p.17 en p.22). **U kan echter absoluut niet aannemelijk maken daadwerkelijk te hebben verbleven in de stad Kabkabiya, in de deelstaat Noord-Darfur, in Soedan, alwaar de door u voorgehouden problemen in verband met gedwongen rekrutering zich zouden hebben voorgedaan. Uw kennis over de geografie en bewoners van deze regio is dan ook ondermaats.**

Gevraagd om in detail te vertellen hoe u Soedan heeft verlaten, antwoordde u dat u met een goederenvrachtwagen van [de stad] Kabkabiya naar Libië heeft gereisd, en dat u daarbij voorbij de plaatsen Kutum, Al Wakhaim en Mijuir bent gereisd (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd wat de meest nabij gelegen dorpen zijn wanneer u uit Kabkabiya vertrekt in de richting van de stad Kutum, antwoordde u dat het de dorpen Ima [Eima] en Ambol zijn (zie notities CGVS, p.10). Gevraagd of er nog grotere plaatsen gelegen zijn tussen Kabkabiya en Kutum, antwoordde u dat het allemaal kleine dorpen zijn. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u opnieuw gevraagd wat de meest nabijgelegen dorpen zijn en u herhaalde dat het Ambol is, gelegen naar het oosten, Ima [Eima] in het noordoosten en Helet Khur in het westen (zie notities CGVS, p.28). Na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, werd enkel het dorp Ima [Eima] teruggevonden op de beschikbare, gedetailleerde landkaarten. Dit dorp bevindt zich inderdaad ten noordoosten, maar dit op **35km** van uw stad Kabkabkiya gelegen. Dit dorp kan u dus bezwaarlijk één van de meest nabijgelegen dorpen noemen. Gevraagd of er een weg loopt door Kabkabiya, antwoordde u bevestigend en stelde u dat deze weg van de stad El-Fasher komt en naar de steden Selef Amra en Al-Geneina loopt (zie notities CGVS, p.28). U kende echter –geen enkel dorp op de weg naar El-Fasher. U stelde tot twee maal toe dat u er geen kende omdat u er nooit bent geweest. **Nochtans, van iemand die zijn hele leven in dezelfde regio heeft doorgebracht, in uw geval zo'n veertien jaar lang, kan op zijn minst worden verwacht dat hij enige dorpen kent, of van andere dorpen heeft gehoord. Te meer door het grootschalige conflict in de regio, waarbij verschillende dorpen werden getroffen en dat vluchtelingenstromen op gang zette naar de steden, waaronder naar de stad Kabkabiya.** Uiteindelijk, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen, kon u nog het dorp Tufala noemen op de weg naar El-Fasher, naast het door u reeds genoemde – maar door het CGVS niet teruggevonden - dorp Ambol, dat dicht bij Kabkabiya zou liggen in de richting van de stad El-Fasher (zie notities CGVS, p.28). Echter, ook het door u genoemde dorp Tufala, werd absoluut niet teruggevonden op de beschikbare gedetailleerde landkaarten. Zodoende, bleek u slechts één te verifiëren dorp te hebben opgenoemd, namelijk Eima, dat bovendien op een erg grote afstand van de stad Kabkabiya is gelegen. Er werden u dan ook andere, meer nabijgelegen dorpen aangeboden en de namen van deze dorpen werden u door de tolk voorgelezen (zie notities CGVS, p.29). **U bleek echter slechts één van deze dorpen bij naam te herkennen**, namelijk het dorp Gemeza, op de weg naar Al-Geneina gelegen, op ongeveer 12km van Kabkabiya. U stelde erover te hebben gehoord, maar u kon geenszins iets zinnigs over dit dorp vertellen en evenmin wist u waar het was gelegen. De volgende dorpen herkende u **niet** bij naam: Abdango, op ongeveer 5km naar het noorden van de stad Kabkabiya gelegen; Birijango, op ongeveer 9km naar het noordoosten gelegen; Hara, gelegen op de weg in de richting van El-Fasher, op ongeveer 6km; Shoba, gelegen naar het zuiden, op ongeveer 11km en [het dorp] Um Gelail, gelegen naar het westen, op ongeveer 8km van uw stad Kabkabiya. **Dat u geen van deze dorpen bij naam herkende, maar slechts één dorp kon opnoemen dat door het CGVS werd teruggevonden, en dat 35km verwijderd ligt van uw stad Kabkabiya, wijst allesbehalve op een geloofwaardige herkomst uit de stad Kabkabiya. Uw antwoorden geven enkel een slecht ingestudeerde indruk, en zodoende doen ze ernstig afbreuk aan de door u verklaarde herkomst uit de stad Kabkabiya, in Noord-Darfur.**

Ten tweede, liet niet alleen uw geografische kennis te wensen over. Wanneer gevraagd werd om uw stad, Kabkabiya, te omschrijven, plaatste u het hoofdkwartier van UNAMID [Afrikaanse Unie] in het noordoosten van de stad (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd welke nationaliteit de soldaten van de door u genoemde Afrikaanse Unie hadden, antwoordde u echter – verbazend – dat u –geen idee heeft omdat u niet was toegestaan om naar dit hoofdkwartier te gaan. Gesteld dat soldaten toch ook in de stad rondliepen en gevraagd of u hen dan niet heeft gezien, antwoordde u dat ze inderdaad soms naar de markt komen. Opnieuw gevraagd of u hun nationaliteit kent, diende u het antwoord opnieuw schuldig te blijven, maar stelde u dat anderen u vertelden dat ze afkomstig waren van landen zoals Guinee, Ghana of Ivoorkust. Echter, van iemand die zijn hele leven in Kabkabiya heeft doorgebracht, mag wel degelijk verwacht worden dat hij de nationaliteit kent van de troepen die de vrede bewaren in de regio. Immers, deze troepen zijn reeds aanwezig in uw regio sinds het jaar 2007 (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). De troepen in Kabkabiya hebben de Rwandese nationaliteit, en ze zijn geenszins afkomstig uit Guinee, Ghana of Ivoorkust – zoals u verkeerdelijk beweerde (zie kaart in administratieve dossier, blauwe map). U wist wel dat de vluchtelingenkampen binnen Kabkabiya dichtbij het UNAMID-hoofdkwartier zijn gelegen. Vreemd is dan ook dat u enkel deze kampen bleek te kennen, en op geen enkele manier kan aangeven welke kampen buiten de stad liggen, of in de regio Noord-Darfur liggen. Wanneer gevraagd werd of u nog andere vluchtelingenkampen kende die buiten de stad Kabkabiya zijn gelegen, antwoordde u ontkennend, en stelde u – danig weinig serieus – dat u niet mocht weggaan, omdat u maar twaalf à veertien jaar oud was en omdat het gebied zeer gevaarlijk was. U mocht de stad niet verlaten. Echter, gegeven de grote impact van het conflict in uw regio, en op het leven van de bewoners in uw regio, is het absoluut niet aannemelijk dat u geen enkel vluchtelingenkamp

in de regio zou kunnen opnoemen. Het conflict heeft een enorme impact gehad op de gehele regio en vluchtelingenstromen in de regio. Sommige vluchtelingenkampen bestaan al jaren en er zijn meerdere vluchtelingenkampen te vinden in de regio (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). **Dat u geen enkel vluchtelingenkamp in de regio Noord-Darfur kon opnoemen, buiten degene die in de stad Kabkabiya aanwezig was, doet dan ook danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit deze regio.** De geloofwaardigheid van uw herkomst wordt verder ondermijnd door het feit dat u niet op de hoogte was van de bijnaam van **Mohammed Hamdan Dagalo**, leider van de janjaweed-milities, sinds het jaar 2013 aan het hoofd van de Rapid Support Forces (RSF), en op heden nummer twee van de Soedanese post-Bashir-regering (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). De Soedanese bevolking kent deze persoon onder zijn bijnaam **"Hemeti"**. Echter, wanneer over deze persoon gesproken werd tijdens het persoonlijk onderhoud, bleek u deze meest bekende naam, Hemeti, absoluut niet te kennen. Dit, terwijl u de troepen van RSF en de naam Mohammed Hamdan Dagalo zélf noemde wanneer gevraagd werd naar leiders van de janjaweed-milities (zie notities CGVS, p.16). Meteen werd gevraagd hoe men Mohammed Hamdan Dagalo noemt in Soedan, maar u kon enkel – nietszeggend – stellen dat "Dagalo" zijn grootvader is. Een tweede keer werd gevraagd of Mohammed Hamdan een bijnaam heeft, maar u antwoordde – danig verbazend – dat u zijn bijnaam **niet kent**. Een derde keer gesteld dat de bijnaam van Mohammed Hamdan zeer bekend is, stelde u – gewoonweg foutief – dat **iedereen** hem kent onder de naam Mohammed Hamdan Dagalo. Geenszins gaf u enige blijk op de hoogte te zijn van het bestaan van een bekende bijnaam voor Mohammed Hamdan. Doorheen het persoonlijk onderhoud bleek u echter wél nog andere bijzonderheden over Hemeti te kunnen vertellen. Zo stelde u dat hij een leider was van de janjaweed-milities van de Rizeigat (zie notities CGVS, p.22). Echter, uw verklaringen zijn **danig weinig doorleefd**. U stelde immers zelf lid te zijn van de Rizeigat, dat uw vader reeds sinds het jaar 2003 deelnam aan de wredeheden van de janjaweed, en dat men getracht heeft ook u te rekruteren, en na uw vlucht ook uw neven. Zodus, is de oorzaak van de problemen in uw leven en uw vlucht uit Soedan terug te voeren naar Hemeti. Dat u zijn meest bekende bijnaam niet zou kennen, is dan ook weinig denkbaar. Uit beschikbare informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – is de kern van de RSF afkomstig van de etnische groep Abbala Rizeigat, uit het noorden van Darfur – dezelfde etnische groep als de uwe. **Gegeven deze informatie en uw verklaringen omtrent uw vrees bij terugkeer en uw problemen in Soedan, is het allesbehalve aannemelijk dat u de wijdverspreide en alom bekende bijnaam van Mohammed Hamdan Dagalo, namelijk Hemeti, niet zou kennen.** Dat u als lid van de Rizeigat uit Noord-Darfur, die danig veel in contact kwam met de janjaweed en de RSF, deze bijnaam niet kent, en daarnaast überhaupt niet op de hoogte bleek van het feit dat Mohammed Hamdan Dagalo een bijnaam heeft, doet danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen herkomst uit Noord-Darfur en wijst enkel op het feit dat u nooit in deze streek heeft verbleven.

Uit bovenstaande verklaringen uwentwege dient dan ook vastgesteld dat u uw beweerde herkomst uit de streek Noord-Darfur, in Soedan, niet aannemelijk heeft weten te maken. U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het uit de stad Kabkabiya, in de deelstaat Noord-Darfur. Uit uw verklaringen blijkt dat u geenszins affiniteit heeft met uw beweerdelijke regio van herkomst. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw streek van herkomst, kan eveneens geen geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in deze regio zouden hebben voorgedaan, en die de aanleiding zouden zijn van uw vlucht uit Soedan. Echter, naast het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten aangezien zij zich beweerdelijk voordeden in een streek die aan u onbekend blijkt te zijn, bleek het relaas dat u uiteenzette allesbehalve logisch en doorspekt met vage en onduidelijke verklaringen. U was niet in staat sommige aspecten van uw verhaal te concretiseren of te verduidelijken.

Zo kon u absoluut niet aangeven wat de **functie en taken** waren van uw vader binnen de janjaweed-militie, en kon u geen verdere informatie geven over zijn activiteiten. Nochtans, stelde u dat uw vader reeds sinds het jaar 2003 actief was bij de janjaweed-militie (zie notities CGVS, p.17). U noemde zijn activiteiten bij de militie zelfs een soort werk of job. Gegeven het feit dat hij al deel was van de militie sinds u drie jaar oud was, is het danig merkwaardig dat u absoluut **niets** over hem en zijn activiteiten blijkt te weten. Het enige wat u – ontzettend vaag – over hem kon zeggen is dat hij altijd met zijn geweer rondliep en zijn gezicht verborg (zie notities CGVS, p.7). Gevraagd waar uw vader heen gaat als hij met de janjaweed-militie meegaat, antwoordde u dat het onmogelijk is om te weten. U voegde eraan toe dat ze moorden en stelen en dat ze gesteund worden door de [Soedanese] regering (zie notities CGVS, p.16). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over uw vaders functie en taken voor de militie, antwoordde u dat hij u niet zegt wat hij aan het doen was, dat hij gewoon zijn geweer neemt en vertrekt

in een landcruiser. Gevraagd of hij een gewoon soldaat was of hoger in rang was, zei u opnieuw het niet te weten en voegde u er nietszeggend aan toe dat het gewoon militieën zijn en dat hij geen officieel soldaat is. Gesteld dat men ook een hiërarchie kan hebben in een informeel leger, zei u dat hij daar niet over vertelde, dat uw vader het niet kan zeggen en dat u het enkel kan weten als u voor hen werkt. Gevraagd wat uw vader u wél verteld heeft over zijn activiteiten bij de militie, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat hij weigerde dat u werd gerekruteerd omdat ze [de militie] genocides doen en dorpen afbranden. Gevraagd of uw vader altijd voor dezelfde militie gevochten heeft, antwoordde u – eerder vreemd – dat de janjaweed allemaal hetzelfde zijn over heel Darfur (zie notities CGVS, p.19). U wist niet wie de leider was van uw vaders militie en de militie bleek ook geen naam te dragen (zie notities CGVS, p.15-16 en p.19). **Dat u absoluut geen informatie kunt geven over een cruciaal deel van uw vaders leven, en taken die hij reeds meer dan tien jaar heeft uitgevoerd terwijl u opgroeide, is dan ook danig weinig aannemelijk en ondermijnt enkel de algehele geloofwaardigheid van uw relaas. Te meer, omdat uw vaders lidmaatschap van deze militie ook voor uw eigen leven cruciaal is. Het is zelfs verbonden aan de kern van uw asielrelaas.** U verklaarde immers dat iedereen die voor de janjaweed werkt verplicht is om zijn zonen te leveren aan de militie (zie notities CGVS, p.3). **In dit opzicht is het dan ook uiterst merkwaardig dat u absoluut geen interesse blijkt te hebben in uw vaders leven gezien u reeds lange tijd wist dat uw vader zijn zonen zou moeten leveren aan de militie.** U bleek niet eens te weten hoe uw vader uiteindelijk om het leven kwam aan het einde van het jaar 2014 (zie notities CGVS, p.7). Het enige wat u daarover – vaag en kort – kon opmerken is dat hij is omgekomen in een gevecht tussen militieën. Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd u opnieuw gevraagd in welke omstandigheden uw vader is gestorven en opnieuw zei u kortweg dat hij tijdens een gevecht stierf (zie notities CGVS, p.21). Nochtans was één van uw neven, B., van Soedan naar Libië gegaan nadat u reeds vertrokken was en hij had u verteld over de dood van uw vader. Gevraagd naar alles wat B. u vertelde over uw vaders dood, zoals het tijdstip en de plaats, antwoordde u – zich opeens wel iets herinnerend – dat hij gedood werd bij Jebel Amar, in een gevecht dat plaatsvond aan het begin van het jaar 2015 tegen de etnie Beni Hussein (zie notities CGVS, p.22). **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen over dit onderwerp gewoonweg tegenstrijdig zijn, gezien u eerder stelde dat uw vader aan het einde van het jaar 2014 overleed. Uw verklaringen zijn überhaupt weinig geloofwaardig, daar u plotsklaps bijzonderheden geeft over uw vaders dood die u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud absoluut niet bleek te weten.**

Aangezien u had verklaard dat uw vader verplicht zou zijn om zijn zoon aan de janjaweed-militie te leveren (zie notities CGVS, p.3), werd u gevraagd **om welke redenen u Soedan niet vroeger heeft verlaten** (zie notities CGVS, p.27). Uw antwoord was echter danig ontoereikend. U stelde dat het –daarvoor uw kindertijd was, dat u geen problemen had toen en dat u niet dacht aan vertrekken. Gesteld dat u wist dat u zou worden gerekruteerd en opnieuw gevraagd om welke redenen u niet eerder vertrok uit Kabkabiya, antwoordde u – opnieuw absoluut niet overtuigend – dat u toen een kind was en dat u niet dacht dat u zou gerekruteerd worden. **Deze verklaringen kunnen enkel tegenstrijdig genoemd worden met uw eerdere verklaringen, namelijk dat u wist dat elk lid van de militie zijn zonen moest leveren aan de militie.** Gevraagd of uw vader ooit met u heeft gesproken [over rekrutering], antwoordde u ontkennend en zei u dat hij u zou kunnen slaan als u zoiets vroeg. **Het dient opgemerkt dat u – in lijn met uw verklaringen over het hele persoonlijk onderhoud - op geen enkele begrijpelijke of doorleefde wijze kan duiden om welke reden u of uw vader niet opteeden om te vertrekken alvorens men u zou komen rekruteren. Uw verklaringen en antwoorden zijn enkel kort, vaag of ontwijkend.**

Tenslotte, dient opgemerkt, dat uw verklaringen over de kern van uw asielrelaas, namelijk het feit dat leiders van de janjaweed u onder dwang wilden rekruteren, andermaal tergend vaag zijn. U bleek daarenboven niet in staat om zich ook maar enige doorleefde situatie voor de geest te halen. Wanneer u de kans kreeg om uw problemen in vrij relaas uitgebreid uiteen te zetten, vertelde u enkel kort en vaagweg dat u verplicht bent bij de militieën te gaan omdat u lid bent van de Rizeigat-stam (zie notities CGVS, p.15). Indien u zou weigeren zou u worden vermoord, en ook vier van uw vrienden werden reeds gerekruteerd. Gevraagd om te vertellen wat er met u persoonlijk gebeurd is, herhaalde u – opnieuw uiterst kort – dat het verplicht is, dat uw vader en oom zeiden [tegen de militie] dat ze u zouden proberen overtuigen, en dat dit de reden is dat uw vader en oom u naar Libië hebben gezonden. Wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw werd gevraagd om over de situatie te vertellen waarin u voor het eerst hoorde dat u bij de militie diende te gaan, bleek u opnieuw niet in staat enige waardevolle uitleg te verschaffen (zie notities CGVS, p.22). U herhaalde enkel dat ze [de militie- en stamleiders, waaronder Musa Hilal] u zeiden dat u diende gerekruteerd te worden, dat u vader toestemde [uit angst] en dat u diezelfde nacht met uw oom naar Libië ging. Een **tweede maal** werd u gevraagd om over de situatie te vertellen waarin u voor het eerst ter ore kwam dat u onder dwang zou

worden ingelijfd, en zo werd u gevraagd of u op voorhand op de hoogte was van de komst van de militieleiders. U antwoordde dat u niet op de hoogte was, maar dat uw vader u opbelde en ze aan u voorstelde. Daarna spraken ze over de rekrutering. Gevraagd naar uw **reactie** op deze aankondiging, kon u enkel – enorm beknopt – zeggen dat het moeilijk was, maar dat u geen keuze had. U bent gewoon akkoord gegaan (zie notities CGVS, p.23). Gevraagd wat er dan werd overeengekomen in verband met de start en plaats van uw training, antwoordde u dat er nog geen specifieke datum was gezegd. Gevraagd waar de training zou doorgaan, antwoordde u – weinig aannemelijk – dat ze normaal gezien niet zeggen waar ze training doen, maar dat ze soldaten zenden of dat u met uw vader kan gaan. **Opnieuw dient opgemerkt dat u op geen enkele manier specifieke, praktische of meer duidelijke informatie kan geven in verband met uw rekrutering. Dat de leiders van de militie u zouden rekruteren, maar u na uw toestemming gewoon zouden achterlaten zonder enige uitleg, is dan ook danig weinig geloofwaardig.** Eveneens, is het danig vreemd dat uw twee neven, B. en K. (zie notities CGVS, p.8), die bij u in huis woonden –niet op dezelfde dag werden gerekruteerd. Zij werden slechts door de militieleiders aangesproken twee maanden na uw vlucht uit Soedan en vluchtten uiteindelijk op hun beurt naar Libië (zie notities CGVS, p.24). Echter, net zoals uw neef B. u niets vertelde over uw vaders dood, bleek hij eveneens niets te hebben verteld over hun eigen gedwongen rekrutering en de situatie van uw familie na uw vlucht naar Libië. Gevraagd hoe uw vader aan de militieleiders had uitgelegd dat u was verdwenen – het waren immers de leiders van zijn eigen militie, waarmee hij elke dag op pad ging – antwoordde u dat u niet in contact was [met uw vader] en voegde u er – weinig serieus – aan toe dat u niet wist hoe u een telefoon moest gebruiken (zie notities CGVS, p.25). Gevraagd of er iets met hem gebeurde en of hij misschien gestraft werd, antwoordde u opnieuw dat u het niet weet omdat u het niet heeft gevraagd. Gevraagd of B. iets over uw vader vertelde [wanneer hij in Libië was aangekomen], antwoordde u simpelweg ontkennend. Gesteld dat de militieleiders ook uw neven benaderd hebben, en gevraagd hoe dan de reactie was van de leiders op het feit dat u was gevlucht, antwoordde u dat u niet zeker bent over de reactie, maar dat uw neven jonger zijn dan u. Gevraagd of uw familie problemen had omwille van uw vlucht, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat de meesten van hen weg zijn, en dat enkel uw vader daar was. **Een vierde maal** gevraagd om de situatie na uw vlucht te duiden en zodoende gevraagd of één van de leden van uw familie problemen heeft gehad vanwege uw vlucht uit Soedan, antwoordde u – uiteindelijk – dat B. niets over uw vader vertelde, maar wel vertelde dat uw tantes benaderd werden [door de militieleiders] (zie notities CGVS, p.26). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over die situatie, antwoordde u dat dit het enige was dat u werd verteld. Er werd u echter **een vijfde maal** de kans gegeven om uitgebreid te vertellen wat u weet over de gebeurtenissen na uw vlucht uit Soedan, en zodoende werd u gevraagd om de hele situatie te vertellen, en te vertellen wie uw tantes had benaderd, wat ze hebben gezegd en wat ze hebben gedaan. Uiteindelijk stelde u dat ze twee maanden later waren gekomen, en dat de Nasser van de stam [Rizeigat] was gekomen. Aangespoord om te vertellen wat erna is gebeurd, zei u dat uw tantes hadden geweigerd en dat het problemen gingen worden voor hen [uw neven]. Gevraagd wat uw tantes hebben geweigerd, antwoordde u dat ze de rekrutering van hun zonen hadden geweigerd. **Een zesde maal** aan u de kans gegeven om te vertellen over de problemen die uw familie had nadat u uit Soedan was gevlucht, en gevraagd of de militie u bijvoorbeeld ooit kwam zoeken, zei u – weinig geïnteresseerd – dat uw vader niet verteld heeft of ze problemen hadden. **Zodus, blijkt u absoluut niet in staat enige interesse aan de dag te leggen voor de gebeurtenissen nadat u uit Soedan was vertrokken. Nochtans had u uw vader en familie er achtergelaten. Dat u enkel – nadat u zes maal de kans was gegeven om meer te vertellen over de situatie van uw familie na uw vlucht – op dergelijke vage, summiere en ondoorleefde wijze antwoorden kan geven die bovendien absoluut weinig samenhangend zijn, duidt enkel op de geringe geloofwaardigheid van uw verklaringen en bij uitbreiding uw algehele asielrelaas.** Het is dan ook danig weinig logisch dat u zo maar kon vertrekken nadat u had toegestemd met de rekrutering, dat u geen enkele informatie heeft over de reactie van de militieleider op uw vertrek of de problemen die dit teweeg bracht bij uw familie, en dat deze milities slechts twee maanden later, zonder enige uitleg of straf, uw neven zouden rekruteren om ze dan opnieuw te laten ontsnappen – net zoals u was ontsnapt. **Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze verklaringen.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Kabkabiya, gelegen in de regio Darfur. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Noord-Darfur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bovendien, werd hierboven vastgesteld dat uw verklaringen over uw beweerde vervolgingsfeiten in se niet aannemelijk en weinig geloofwaardig zijn.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Hij onderbouwt het middel als volgt:

“1.1. Ten aanzien van het vluchtelingenstatuut

Met oog op het Verdrag van Genève, heeft verzoeker ernstige bedreigingen ondergaan in zijn land van herkomst. De bedreigingen hebben plaats gevonden in een huidig context van langdurig gewapend conflict.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst: **zijn vader maakt reeds sinds de start van de oorlog in Darfoer deel uit van de Janjaweed. Het is een etnische militie gesteund door de voormalige Soedanese overheid. In mei 2014 probeerden leden van de Janjaweed hem eveneens te rekruteren voor deze militie. Om eraan te ontsnappen is de verzoeker naar Libië vertrokken. De verzoeker vrees dus vervolgingen en een gedwongen rekrutering bij de Janjaweed.**

De Janjaweed hebben inderdaad de regio van Darfoer lang gecontroleerd: [...]

De vervolgingen en vrees voor vervolging zijn dus gebonden aan het Verdrag van Genève.

Artikel 48/3, §4, van de Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Ook is de veiligheidssituatie in Soedan echt onzeker:

Amnesty internationaal stelt inderdaad in het laatste verslag dat een jaar na de omverwerping van president Omar al-Bashir in 2019 is de **situatie nog steeds onzeker in Soedan**: [...]

De situatie in Soedan lijkt niet tot rust te zijn gekomen in de betwiste regio Darfur. De UNHCR meldde in het end van January 2021 dat: [...]

USDOS toont in dit verband aan dat: [...]

Het geweld in **Darfoer** ging door: [...]

Sinds jaren is er een gewelddadig conflict in Soedan.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst. **Bovendien**, over de risico die iemand loopt in geval van terugkeer, stelt de COI-focus « Soedan Risico bij terugkeer»: [...]

De verzoeker stelt dat hij een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn **gedwongen rekrutering bij de Janjaweed**.

Verwerende partij heeft haar onderzoek plicht niet op een afdoende wijze uitgevoerd. In de tweede middel zal er U aangetoond worden dat de motivering van het CGVS niet draagkrachtig is (zie punt 2)

Voor het overige, heeft de verzoeker verschillende informatie gegeven die zijn relaas bewijzen.

Wij benadrukken dat Uw Raad beoordeelde dat: [...]

en dat [...]

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoeker, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Voor alle hierboven redenen vraagt verzoeker U, met eerbied, de toekenning van de vluchtelingenstatus.

1.2. Ten aanzien van de subsidiaire bescherming

Hoewel de politieke situatie in Soedan veranderd is sinds het akkoord over de vorming van een soevereine raad met het alternerend leiderschap van juli 2019, **blijft de mensenrechtensituatie nog steeds zorgwekkend**. De TMC (Transitional Military Council) pleegde na de staatsgreep van het leger nog herhaaldelijk erge mensenrechten schendingen, onder anderen door de gewelddadige repressie van betogingen, en van opposanten.

Trouwens, wordt de militaire coup en de TMC beschouwt als de verderzetting van het oude regime. De TMC zal voor de 21 eerste maanden van de overgangperiode de raad leiden. Verschillende bronnen melden dat de Soedanese ordetroepen herhaaldelijk erge mensenrechtenschendingen gepleegd tegen iedereen die **zelfs alleen vermoed werd om banden te hebben met de oppositie** of om de regering te kritiseren.

Betreffend het **terugkeren van Soedanese naar hun land na een verblijf in het buitenland** meldt een van de bronnen in de Coi Focus: Soedan. Risico bij terugkeer, 6 februari 2018: [...]

Bovendien, zonder hulp van buitenaf en in het aangezicht van Covid-19 zal Soedan zich in onnoemelijk veel leed storten, waarschuwt de VN: [...]

Verzoeker loopt in zijn land of herkomst een reële risico op ernstige schade indien hij terugkeert op basis van artikel 48/4, §2, a), b), c) van de vreemdelingenwet.

Artikel 2 van het EVRM wijdt het recht op leven toe. [...]

Dat artikel 3 van het EVRM bevat de **absolute recht** geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. [...]

Het CGVS moet dus nagaan of het terugkeren van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status, geen risico doet lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

In geval een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst, dan moet er hem een bescherming toegekend worden.

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoeker een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2 a), b), c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien behoort hij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 17 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Verzoeker meent **dat de grieven van verwerende partij** die uitgelegd zijn om de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status te weigeren, **zijn onvoldoende en niet draagkrachtig**.

Verzoekende partij is van mening dat de protection officer geen grondig onderzoek van de feiten heeft verricht, de voor een beslissing noodzakelijke informatie heeft verzameld en alle elementen van het dossier in aanmerking heeft genomen.

Artikel 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt echter: [...]

Bovendien heeft de Raad van State de zorgplicht als volgt gedefinieerd: [...]

Ten slotte heeft het CGVS zelf een handboek voor beschermingsambtenaren gepubliceerd met een reeks aanbevelingen.

Ter herinnering, de Raad van State heeft dat al beslist, [...]

2.1 Aangaande de oorsprong van verzoeker uit de stad Kabkahiya in Noord-Darfoer

Volgens het CGVS kan er geen geloof gehecht worden aan de verklaringen van verzoeker dat hij afkomstig zou zijn uit de stad Kabkahiya en dit om onderstaande redenen.

- Ten eerste, heeft het CG VS opgemerkt dat verzoeker heeft in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk en Duitsland verklaard dat hij de Libische nationaliteit had. Het CGVS is van mening dat, dat verzoeker opeens in België onder de Soedaneese nationaliteit bescherming vraagt, ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende nationaliteit en herkomst.

Verzoekende partij stelt echter dat deze beoordeling te streng is.

De verzoeker is aangekomen in een vreemd continent, waarvan hij de taal niet beheerst. De asielprocedure staat bekend als stressvol. Ongeacht **het opleidingsniveau en de jonge leeftijd** van de asielzoeker is het zeer waarschijnlijk dat hij het advies van iemand die de procesduur kent zal opvolgen.

Verzoeker stelt dat hij gelogen heeft voor de asielinstanties omdat hij bang was om terug naar Soedan te moeten gaan. Hij kreeg het advies te liegen om ervoor te zorgen dat hij niet naar zijn land zou worden teruggestuurd. Hij heeft er spijt van dat hij dit heeft gedaan en dat hij slecht was geadviseerd. **Hij wilde de verschillende Europese autoriteiten op geen enkele manier oneerbiedig behandelen, maar hij was bereid alles te doen om niet naar Soedan terug te keren.** Hij vreesde heel erg voor zijn leven.

Deze leugen is, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, een bewijs van de realiteit van de vrees van verzoeker in Soedan en overtuigt ons er des te meer van dat een terugkeer naar dit land voor verzoeker ondenkbaar zou zijn.

Trouwens, is dit wat hij spontaan verklaarde tijdens zijn hoorzitting bij het CGVS: (Zie notities CGVS, p. 29-30)

[...]

-Ten Tweede, stelt het CGVS dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de herkomst van verzoeker uit Darfoer, Noord-Soedan, omdat hij stelde zijn hele leven in de stad Kabkahiya te hebben gewoond en dat de kennis van verzoeker over de geografie en bewoners van deze regio ondermaats is.

Wij kunnen het niet eens zijn met deze al te ernstige grief.

Het is inderdaad meer dan noodzakelijk te specificeren dat de verzoeker geboren is op **15.07.2001**, hetgeen betekent dat hij **alleen maar dertien jaar oud was** wanneer hij vertrokken is uit Soedan om naar Libië te gaan in mei **2014**.

Het is zeer waarschijnlijk dat een 13-jarige die niet naar school is geweest, niet zou kunnen antwoorden op alle door de beschermingsfunctionaris gestelde vragen, die veel te precies waren.

Wij betreuen de strenge houding van het CGVS, dat geen rekening houdt met de leeftijd en het opleidingsniveau van de verzoeker. **Het CGVS stelt veel te hoge eisen aan verzoeker. Het is duidelijk dat een 13-jarig kind met weinig opleiding niet zo nauwkeurig kan zijn over de geografische gegevens van zijn streek van herkomst. Temeer aangezien hij verklaarde dat hij Kabkabiya slechts één keer in zijn hele leven had verlaten:** (Notities CGVS p, 28)

[...]

Ondanks de moeilijkheid van de ongeschikte vragen was verzoeker toch in staat een zekere hoeveelheid informatie over zijn regio te verstrekken, hetgeen ons overtuigt van de realiteit van zijn verhaal, en **wij zijn van oordeel dat verzoeker in zijn verklaringen voldoende elementen aandraagt voor een kind van 13 jaar die slechts één keer zijn dorp verliet en niet naar school is geweest.**

Verzoeker weet, onder andere, een redelijke aantal namen van dorpen die dichtbij Kabkabiya staan. Hij kon Kutum, Al Wakhaim, Mujuir, Eima, Ambol, Helet Khur, El Fasher, Selef Amra, Al Geneina en Tufala opnoemen (zie notities CGVS p. 10 en p. 28-29).

Hoewel het waar is dat sommige van deze steden niet op het internet te vinden zijn, zijn andere wel te vinden, zoals de stad van Kutum, Eima, El Fasher of Al Geneina. Dit overtuigt ons ervan dat de verklaringen van verzoeker waar zijn. Misschien is de reden waarom sommige steden niet kunnen worden gevonden, dat de verzoeker ze uitspreekt zoals hij ze altijd heeft gehoord en dat er een groot verschil is met hun spelling, zodat wij ze niet kunnen vinden. Er moet aan worden herinnerd dat de verzoeker slechts een lichte opleiding heeft genoten.

Bovendien kon verzoeker verklaren dat Eima ten noordoosten van Kabkabiya was gelegen, hetgeen kan worden bevestigd.

Ook weet verzoeker veel over de verschillende stammen in zijn regio en de verschillende conflicten (Notities, p. 19-20). Dit bewijst eens te meer dat hij inderdaad uit deze streek afkomstig is.

Tenslotte kon hij nog beweren dat er een weg die door Kabkabiya door komt die van El Fasher naar Al Geneina gaat. Dit kan ook, uit objectieve bronnen bevestigd worden.

[...]

Het is betreurenswaardig dat het CGVS geen rekening houdt met deze elementen die de verzoeker spontaan heeft kunnen aanbrengen.

Wij betreuen dus de al te strenge analyse van het CGVS, dat geen rekening houdt met de jonge leeftijd en het opleidingsniveau van de verzoeker.

In conclusie, bij de bestreden beslissing is dus niet genoeg rekening gehouden met de individuele situatie van verzoeker, zoals voorgeschreven door artikel 48/6, § 5, van de wet van 15 december 1980:

- **De CGVS heeft geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker geen opleiding heeft genoten.**
- **Verzoeker heeft slechts één keer zijn dorp verlaten.**
- **Verzoeker was zeer jong op het moment dat hij Soedan verliet (13 jaar).**

In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en ouder was.

De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in ca.su niet het geval lijkt te zijn.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoeker profiel.

Ten derde, is het CGVS van mening dat niet alleen de geografische kennis van de verzoeker over te wensen zijn. Inderdaad, het CGVS verwijt verzoeker niet genoeg te weten over Kahkahiya zelfs.

Eerst en vooral verwijt het CGVS verzoeker dat hij de nationaliteit van de in Kabkabiya aanwezige UNAMID-soldaten niet kent. Maar wat het CGVS niet aangeeft is dat verzoeker, ondanks zijn jonge leeftijd, in staat was het hoofdkwartier van UNAMID (Afrikaanse Unie) te plaatsen in het noordoosten van de stad (Cgvs notities p. 4).

[...]

Verzoeker verklaarde dat hij de nationaliteit van de soldaten niet kende omdat hij hen niet mocht benaderen. Hij heeft het CGVS dan ook gezegd dat hij hun nationaliteit niet kende omdat hij er niet zeker van was. Omdat het CGVS aandrong, gaf hij de nationaliteiten enigszins willekeurig op, omdat hij de beschermingsfunctionaris tevreden wilde stellen. Daar heeft hij spijt van. De reden dat hij deze nationaliteiten gaf, was dat de soldaten een zeer donkere huidskleur hadden, die samenvalt met de Rwandese soldaten.

In elk geval is het feit dat verzoeker de nationaliteit van deze soldaten niet kent, niet voldoende om zijn plaats van herkomst in twijfel te trekken. Het feit dat verzoeker het hoofdkwartier in het noordoosten heeft kunnen vestigen, is naar onze mening voldoende om aan te nemen dat verzoeker inderdaad uit Kabkabiya afkomstig is.

Wij verzoeken uw Raad deze grief te vernietigen.

Ook verwijt het CGVS verzoeker dat hij geen enkel vluchtelingenkamp in de regio Noord-Darfoer kon opnoemen, buiten degene die in de stad Kabkabiya aanwezig was.

Uit de uitleg van de verzoeker begrijpen wij niet dat het CGVS van mening is dat dit genoeg is om te denken dat het een danig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende herkomst uit dat régime.

Verzoeker verklaarde inderdaad dat hij geen ander vluchtelingenkamp in de regio kon noemen omdat hij te klein was (minder dan veertien jaar) om de stad te verlaten en dit is vooral te wijten aan het feit dat het gebied zeer gevaarlijk was. Gelet op de context waarin verzoeker is opgegroeid, zijn zijn verklaringen geloofwaardig: (cgvs noties p. 5)

[...]

Wij zijn van mening dat het CGRA te streng is en opnieuw niet voldoende rekening houdt met verzoeksters jonge leeftijd en opleidingsniveau. Het CGVS merkt alleen op wat verzoeker niet weet, zonder rekening te houden met de andere informatie die hij heeft verstrekt, waaruit blijkt dat hij in Kabkabiva heeft gewoond.

Verzoeker weet namelijk de namen van de markten in Kabkabiya: [...]

Hij kent trouwens ook veel wijken in zijn stad : [...]

Ten laatste, wordt de geloofwaardigheid van de herkomst van verzoeker door de CGVS verder ondermijnd door het feit dat hij niet op de hoogte was van de bijnaam van Mohammed Hamdan Dagalo, leider van de Janjaweed-milities, sinds het jaar 2013. Het CGVS weet dat de Soedanese bevolking hem kent onder zijn bijnaam "Hemeti"

Wij zijn van mening dat de interpretatie van de CGRA alweer te subjectief en te streng is. Volgens het CGVS is het allesbehalve aannemelijk dat verzoeker de wijdverspreide en alom bekende bijnaam van Mohammed Hamdan Dagalo, namelijk Hemeti, niet zou kennen.

Het is nogmaals betreurenswaardig dat het CGVS geen rekening houdt met het feit dat verzoeker pas 13 -14 jaar oud was toen hij Soedan verliet en, vooral, dat hij nooit van zijn leven naar school is

geweest. Hij is geen opgeleid persoon. Hij verklaarde ook herhaaldelijk dat hij nooit uit zijn stad is gegaan. Het blijkt dus dat de mensen in zijn omgeving deze bijnaam niet gebruiken om te rechtvaardigen en te begrijpen waarom verzoeker er nooit van heeft gehoord.

Het CGVS kan niet verklaren dat iedereen zonder uitzondering deze bijnaam gebruikt. Het is waarschijnlijk en geloofwaardig dat deze naam niet door iedereen in Soedan wordt gebruikt, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, en dat de kennissenkring van verzoeker deze naam niet kent. **En aangezien verzoeker niet kan lezen, zeer weinig onderwijs heeft genoten en nooit buiten zijn stad is geweest, is het logisch dat hij deze bijnaam niet kent.**

Verzoeker heeft zelf de naam Mohammed Hamdan Dagalo en de troepen van RSF spontaan genoemd en gezien alle nauwkeurige verklaringen die verzoeker over de Jajaweed-militie heeft kunnen afleggen (zie infra), geloven wij in verzoekers verklaring.

[...]

Indien de verklaringen van verzoeker op die punten echter niet van dien aard zijn dat zij de verwerende partij kunnen overtuigen, is het aan de Protection officier om hem verder te ondervragen, quod non (CGVS p. 28).

Uit het Handvest van het persoonlijk onderhoud van de CGVS blijkt het inderdaad dat [...]

Het lijkt ons dan ook dat wanneer de Protection officier geconfronteerd wordt met een kandidaat die moeite heeft om nauwkeurige verklaringen af te leggen, moet hij of zij alles doen om op een andere manier zoveel mogelijk informatie van die kandidaat te verkrijgen.

Al deze verklaringen volstaan en overtuigen ons van de herkomst van verzoeker. Zijn afkomst uit Kabkabiya moet als vastgesteld beoordeeld worden.

[...]

2.2 Aangaande de functie en taken van zijn vader binnen de Jania weed-militie

Ten eerste, is het CGVS verbaasd dat verzoeker absoluut geen informatie kan geven over een cruciaal deel van zijn vaders leven: de taken en activiteiten die hij reeds meer dan tien jaar heeft uitgevoerd binnen de Janjaweed-militie, is danig weinig aannemelijk en ondermijnt enkel de algehele geloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker kan het niet eens zijn met de verwerende partij.

Hij heeft inderdaad vertelt dat hij niet veel over de taken en activiteiten van zijn vader binnen de Janjaweed-militie wist omdat het een delicaat onderwerp was dat hij niet vaak met zijn vader besprak (Notities p. 27)

[...]

Verzoeker heeft inderdaad aan het CGVS uitgelegd dat zijn vader de ideeën van de militie niet aanhing. Zijn vader geloofde dat de militie verantwoordelijk was voor genocide en andere wrede daden. Hij wilde absoluut niet dat zijn zoon bij de militie ging. Helaas was hij zelf verplicht voor hen te werken, waarbij hij zijn leven riskeerde als hij tegenwerkte. Dus hij had geen keus. Dit legt uit waarom hij er niet met zijn zoon over wilde praten, omdat hij zich schaamde voor wat hij deed en zijn zoon wilde behouden. Ondanks deze context was verzoeker in staat veel informatie te verstrekken die naar onze mening voldoende zijn om te geloven in een echte ervaring: [...]

Dit is een aantal informatie gegeven door verzoeker die ons overtuigt van een echte ervaring. Voor een 13-jarige jongen geloven wij dat hij, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, voldoende weet over de functies van zijn vader binnen de militie. De elementen die worden ingeroepen door de Commissaris-generaal zijn dus onvoldoende en allesbehalve draagkrachtig.

Ten tweede, verwijt het CGVS verzoeker niet te weten hoe zijn vader uiteindelijk om het leven kwam aan het einde van het jaar 2014 - begin 2015.

Dat is niet juist. Verzoeker weet heel goed hoe zijn vader is gestorven en in welke omstandigheden: (Cgvs notitie, p. 21): [...]

Ook heeft verwerende partij verzoeker niet geconfronteerd met deze tekortkoming en omissie.

*In dit verband heeft de Commissaris-generaal **zijn onderzoek plicht niet nagekomen.***

Inderdaad, staat het artikel 17, §2 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2013 dat: [...]

Er moet gewezen zijn dat de verzoeker niet in de gelegenheid werd gesteld om uit te leggen wat door de ambtenaar van het CGVS als een tegenstrijdigheid, incoherentie of tekortkoming werd beschouwd. Het feit dat deze kennelijke omissie wordt gebruikt om een grief te rechtvaardigen, maakt de beslissing dus onregelmatig.

Bovendien zijn we van mening dat het de taak was van de protection officer om verder onderzoek te doen over de tegenstrijdigheden en meer vragen aan verzoeker stellen.

Ter herinnering: het handvest van de hoorzitting van het CGVS beveelt dit aan (p.10) : [...]

Tot slot is verzoekende partij van mening dat de protection officer geen grondig onderzoek van de feiten heeft verricht. Hij heeft inderdaad verzoeker in dit verband slechts twee vragen gesteld (Notities p. 7 en 21).

Op deze reden, is het duidelijk dat de motivering van verwerende partij niet draagkrachtig is en dat het argument van het CGVS niet voldoende is om de geloofwaardigheid van het relaas in twijfel te trekken.

2.3 Aangaande de redenen waarom verzoeker niet vroeger Soedan heeft verlaten

Het CGVS begrijpt niet waarom, aangezien verzoeker verklaarde dat zijn vader verplicht zou zijn om zijn zoon aan de Janjaweed-militie te leveren, hij niet vroeger Soedan heeft verlaten.

Verzoeker legde herhaaldelijk uit dat hij nog erg jong was. Hij had daarom niet verwacht zo snel door de militie te worden gerekruteerd: (Notities p. 27) [...]

Omdat hij zeer jong en onervaren was - hij is nooit naar school geweest of heeft nooit in Afghanistan gewerkt - was het ondenkbaar dat hij zijn vader en zijn stad in die tijd zou verlaten.

Gezien zijn jonge leeftijd was hij ervan overtuigd dat hij nog tijd had voordat hij door de militie zou worden gerekruteerd en daarom hadden verzoeker en zijn vader nog geen initiatieven genomen om te vertrekken.

*Ook kunnen deze verklaringen dus niet tegenstrijdig genoemd worden met de eerdere verklaringen van verzoeker, namelijk dat hij wist dat elk lid van de militie zijn zonen moest leveren. Het is geen tegenstrijdigheid. En uiteindelijk **moet er gewezen zijn dat de verzoeker nogmaals niet in de gelegenheid werd gesteld om uit te leggen wat door de ambtenaar van het CGVS als een tegenstrijdigheid, incoherentie of tekortkoming werd beschouwd.***

CGVS heeft du zijn confrontatieplicht verzaakt.

Deze grief is dus te streng en ongegrond. De bestreden beslissing moet minstens worden geannuleerd voor bijkomend onderzoek op dit punt.

2.4 Aangaande de gedwongen rekrutering

Het CGVS is verbaasd dat verzoeker op geen enkele manier specifieke, praktische of meer duidelijke informatie kan geven in verband met zijn rekrutering.

Verzoeker is van mening dat het CGVS te streng is en verklaart dat hij de door de beschermingsfunctionaris gestelde vragen toch heeft beantwoord: (Notities, p. 22-23).

[...]

Indien de verklaringen van verzoeker op die punten echter niet van dien aard zijn dat zij de verwerende partij kunnen overtuigen, is het aan de Protection officier om hem verder te ondervragen, quod non.

Het lijkt ons dan ook dat wanneer de Protection officier geconfronteerd wordt met een kandidaat die moeite heeft om nauwkeurige verklaringen af te leggen, moet hij of zij alles doen om op een andere manier zoveel mogelijk informatie van die kandidaat te verkrijgen.

Deze grief is dus te streng en ongegrond. De bestreden beslissing moet minstens worden geannuleerd voor bijkomend onderzoek op dit punt.

3. Wat betreft het voordeel van de twijfel

[theoretische toelichting aangaande het voordeel van de twijfel]".

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Report. Amnesty International, Sudan annual report, april 2020 [...]

4. USDOS. Country Report on Human Rights Practices 2019 - Sudan. [...]

5. Report, Coi Focus 2018, "Soedan. Risico bij terugkeer, 6 februari 2018", [...]

6. ONU Info, "Sans aide extérieure et face au Covid-19, le Soudan plongera dans d'indicibles souffrances, prévient l'ONU, 28.04.2020, [...]"

2.3. Bij aanvullende nota van 9 november 2021 voegt verweerder "nota 'Stand van Zaken Soedan' d.d. 8/11/2021".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen samen behandeld.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisweg of relaas.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet nochtans verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan, *quod non in casu*.

Inzake de motivering omtrent zijn voorgehouden identiteit, nationaliteit en herkomst uit Kabkadiya in Noord-Darfur verweert verzoeker zich door te herhalen dat hij in Frankrijk en Duitsland gelogen heeft over zijn nationaliteit omdat hij bang was te worden gedeporteerd naar Soedan. Hij wijst tevens op de stresserende procedure, zijn jonge leeftijd en opleidingsniveau en stelt dat het waarschijnlijk is dat hij het advies van iemand die de procesduur kent zal opvolgen.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij verantwoordelijk is voor zijn eigen verklaringen. Zijn verwijzing naar slechte raadgevingen kunnen zijn gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen in Frankrijk en Duitsland, niet verschonen, te meer gezien verzoeker in het kader van de verschillende asielprocedures in verschillende EU-lidstaten uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd gewezen op het belang de waarheid te spreken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker verkoos deze raadgevingen van de asielinstanties niet te volgen.

Verzoekers verweer is niet dienstig ter weerlegging van de motivering die op basis van de voorhanden zijnde gegevens terecht stelt:

- de vaststelling dat verzoeker opeens, na jaren door Europa te hebben gereisd en in Frankrijk en Duitsland een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend onder de Libische nationaliteit, in België een verzoek om internationale bescherming indient onder de Soedanese nationaliteit, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn aangevoerde herkomst;
- verzoekers pogingen om de asielinstanties moedwillig te misleiden inzake zijn nationaliteit zijn een indicatie voor een afwezige nood aan bescherming en aan een daadwerkelijke vrees voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst – hetzij Libië, hetzij Soedan;
- dat verzoeker als Soedanees, die problemen heeft ondervonden in Soedan, zou verklaren dat hij Libiër is om niet naar Soedan te worden teruggestuurd, is niet aannemelijk omdat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende met het oog op het uiteenzetten van de problemen die hij had in zijn land van herkomst en zijn mogelijke problemen bij terugkeer naar dit land van herkomst;
- verzoeker legt geen enkel document neer die zijn nationaliteit en herkomst enigszins kunnen bewijzen.

Voorstaande elementen betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

8. Verzoeker verwijst middels landeninformatie naar de problematische veiligheidssituatie in zijn voorgehouden regio van herkomst. Hij benadrukt een aantal kenniselementen (stammen, dorpen dichtbij Kabkadiya, een weg die door Kabkadiya loopt, het hoofdkwartier van UNAMID) en verwijst naar zijn jonge leeftijd, zijn beperkte scholingsgraad en het gegeven dat hij zijn dorp slechts één keer heeft verlaten ter vergoelijking van zijn gebrek aan (geografische) kennis aangaande zijn vermeende regio van herkomst.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van de regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofdte van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving.

Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

In casu blijkt uit de lezing van verzoekers verklaringen en de motieven van de bestreden beslissing:

- slechts één van de door verzoeker opgesomde dorpen, met name Eima, kan worden teruggevonden op de beschikbare gedetailleerde landkaarten, op 35 km van Kabkadiya;
- verzoeker bevestigt dat er een weg loopt door Kabkadiya van El-Fasher naar Al-Geneina, maar kan geen enkel dorp op deze weg benoemen;
- verzoeker herkent slechts één dorp bij naam, nadat hem namen van nabijgelegen dorpen werden voorgelezen;
- verzoeker kent de nationaliteit niet van de UNAMID troepen die sinds 2007 in zijn vermeende regio van herkomst aanwezig waren;
- verzoeker kan, behalve de kampen in de stad Kabkabiya, geen enkel vluchtelingenkamp in de regio Noord-Darfur opnoemen, terwijl dit redelijkerwijs kan worden verwacht gezien de grote impact van het conflict in verzoekers vermeende regio en op het leven van bewoners in deze regio;
- verzoeker is als lid van de Rizeigat uit Noord-Darfur, die naar eigen zeggen veel in contact kwam met de janjaweed en RSF, niet op de hoogte van de bijnaam van Mohammed Hamdan Dagalo, zijnde Hemeti.

De verwijzing naar de algemene landeninformatie is niet dienstig aangezien deze geen betrekking heeft op verzoeker.

Verder dient te worden opgemerkt dat zijn jonge leeftijd en voorgehouden laaggeschooldheid niet aangewend kan worden als verschoning voor de vastgestelde onwetendheid inzake elementen uit zijn directe leefomgeving, zoals de ligging van dorpen, het bestaan van vluchtelingenkampen in Noord-Darfur, de nationaliteit van de UNAMID militairen en de naam van Hemeti. Het feit dat een persoon jong en ongeletterd is, verhindert niet dat hij kennis heeft van zijn directe leefwereld.

De voorstaande vaststellingen en omstandige motiveringen aangaande verzoekers ongeloofwaardige herkomst uit Noord-Darfur blijven derhalve onverminderd overeind.

Te dezen dient er in navolging van verweerder worden op gewezen dat, aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden regio van herkomst, evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geopperde vervolgingsfeiten die zich in deze regio zouden hebben voorgedaan én die de aanleiding zouden zijn van verzoekers vlucht uit Soedan.

9. Inzake de door verzoeker geopperde vervolgingsfeiten in Soedan motiveert de bestreden beslissing terecht als volgt:

- naast het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten aangezien zij zich beweerdelijk voordeden in een streek die aan verzoeker onbekend is, is het door verzoeker uiteengezet relaas allesbehalve logisch en doorspekt met vage en onduidelijke verklaringen;
- verzoeker kon geen informatie geven over de functie en taken die zijn vader meer dan tien jaar heeft uitgevoerd binnen de janjaweed-militie, terwijl het lidmaatschap van verzoekers vader van deze militia ook voor verzoekers eigen leven cruciaal is en bovendien tot de kern van zijn asielrelaas behoort;
- het is merkwaardig dat verzoeker absoluut geen interesse bleek te hebben in zijn vaders leven, gezien verzoeker reeds lange tijd wist dat zijn vader zijn zonen zou moeten leveren aan de militia;
- verzoeker legde wijzigende verklaringen af aangaande de omstandigheden en het jaartal waarin zijn vader om het leven kwam;
- verzoeker kon niet aannemelijk of doorleefd duiden waarom hij of zijn vader, gezien zij wisten dat elk lid van de militia zijn zonen moest leveren aan de militia, niet opteerden om te vertrekken alvorens men verzoeker zou komen rekruteren;
- verzoekers verklaringen over het feit dat leiders van de janjaweed hem onder dwang wilden rekruteren, overigens de kern van zijn asielrelaas, zijn vaag en geenszins doorleefd;
- verzoeker toonde geen interesse voor de gebeurtenissen na zijn vertrek in Soedan, niettemin hij zijn vader en familie er had achtergelaten.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond

waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het verwijzen naar zijn jonge leeftijd, het bevestigen van één van de uiteenlopende versies van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden over het overlijden van zijn vader, het hekelen van de vraagstelling, het tegenspreken van de conclusie van verweerder dat verzoeker niet aannemelijk kon toelichten waarom hij of zijn vader er niet voor kozen eerder te vertrekken en het stellen dat de beoordeling door verweerder inzake zijn verklaringen over de gedwongen rekrutering te streng is. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoekers verwijzingen naar zijn jonge leeftijd kunnen zijn ongeloofwaardige verklaringen aangaande de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet verschonen. Ook van een jong persoon kan worden verwacht dat deze coherente en doorleefde verklaringen af zou leggen over zijn eigen leven, het leven van zijn vader en de gebeurtenissen die volgens verzoeker de aanleiding waren van zijn vertrek uit Soedan.

Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande het overlijden van verzoekers vader en de vaststelling dat verzoeker niet kon toelichten waarom hij of zijn vader, gezien zij wisten dat elk lid van de militie zijn zonen moest leveren aan de militie, niet opteeden om eerder uit Soedan te vertrekken, voert verzoeker een schending aan van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Er kan echter geen schending van voormeld artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 worden aangenomen. Immers, er dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeker met bepaalde tegenstrijdigheden in zijn gezegden niet zou zijn geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Voormeld artikel voorziet verder slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven geniet verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelikheden recht te zetten, waarin hij niet is geslaagd. Verzoeker beperkte zich tot het bevestigen van één van de twee uiteenlopende versies inzake het overlijden van zijn vader en het *post factum* verduidelijken waarom hij niet eerder uit Soedan vertrokken is. De bestreden motivering wordt niet dienstig weerlegd en blijft derhalve staande.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat de *protection officer* slechts twee vragen heeft gesteld inzake het overlijden van zijn vader, kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijken dat de *protection officer* verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud tweemaal de kans heeft geboden om over het overlijden van zijn vader te spreken en telkens meerdere (bij)vragen stelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, p. 20-21). Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker wijzigende verklaringen aflegde aangaande de omstandigheden en het jaartal waarin zijn vader is overleden. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud kan geenszins blijken dat verzoekers wijzigende verklaringen te wijten zijn aan de vraagstelling.

Verzoeker kan evenmin worden bijgetreden waar hij voorhoudt gebrekkig te zijn ondervraagd inzake de gedwongen rekrutering. Verzoeker kreeg doorheen het persoonlijk onderhoud herhaaldelijk de kans om zijn problemen uitgebreid uiteen te zetten, maar beperkte zich tot korte en vage antwoorden aangaande zijn gedwongen rekrutering (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 22, p. 23). Ook op de vragen inzake de gebeurtenissen na zijn vertrek uit Soedan bleef verzoeker steken in vage, summiere en ondoorleefde antwoorden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24- 26). Indien verzoeker meent dat hij over een of ander onderwerp nog bijkomende inlichtingen heeft dan kon hij bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen. Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoeker brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op huidige beoordeling kunnen werpen.

10. Gelet op de pertinente en draagkrachtige motiveringen in de bestreden beslissing die verzoeker in het verzoekschrift niet dienstig weet te weerleggen, hecht de Raad in navolging van verweerder geen geloof aan de door verzoeker voorgehouden herkomst uit Noord-Darfur, noch aan zijn voorgehouden vluchtrelaas.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers voorgehouden regio van herkomst en zijn vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Kabkabiya, Noord-Darfur. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, regio van herkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzingen in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de situatie in Soedan en in het bijzonder in Noord-Darfur zijn dan ook niet nuttig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde, de informatie van verweerder in de aanvullende nota van 9 november 2021 mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS